

Η εορτή του Αγίου Πολυκάρπου στην Πρασινάδα Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής και του Αγίου Πολυκάρπου Πρασινάδας.

Στην ομιλία του ο Ποιμενάρχης ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ὡς οἶνον ἐξέβλυσας τὸν τῆς πί-στε-ως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πά-ντων πιστῶν τὴν διάνοιαν».

Μεταξύ τῶν ἄλλων ἐγκωμίων τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ ὁ ἱερός ὕμνο-γράφος γιὰ νὰ ὑμνήσῃ τὸν ἑορτα-ζόμενον σήμερα προστάτῃ τῆς ἐνο-ρί-ας σας, μαζί μέ τὴν ἁγία Παρασκευή, τὸν ἅγιο ἱερομάρτυρα Πο-λύκαρπο, ἐπίσκοπο Σμύρνης, εἶναι καί τό ἐγκώμιο τῆς πίστεως.

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος δέν ζοῦσε σέ μία ἐποχή χριστιανική κατά τήν ὁποία ἡ πίστη στόν Χριστό ἦταν αὐ-τονόητη, ἀλλά σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἐκαλεῖτο ἀφενός νά πείσει τούς ἀνθρώπους πού πίστευαν στά εἰδωλα γιά τήν ἀλή-θειά της καί ἀφετέρου νά εἶναι ἕτοι-μος νά τήν ὁμο-λογήσει καί νά τήν ὑπερα-σπι-σθεῖ θυσιάζοντας ἀκό-μη καί τή ζωή του, καθώς ἡ πίστη στόν Χριστό ἐδιώκετο ἀπό τούς νόμους καί τούς Ρωμαίους αὐτοκράτορες.

Παρά τίς δυσκολίες ὅμως ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πολύκαρπος κα-τόρθω-σε μέ τόν λόγο καί μέ τή ζωή του νά ἐλκύσει πολλούς ἀνθρώ-πους στήν πίστη καί ἀξιώθηκε νά τήν ὁμολογήσει θαρραλέα καί νά μαρ-τυ-ρήσει γι' αὐτήν.

Καί πῶς τά ἐπέτυχε αὐτά; Τά ἐπέ-τυχε, γιατί ἡ πίστη του δέν ἦταν ἐπι-φανειακή, δέν ἦταν ἐπιπόλαιη, ἀλλά ἦταν βαθειά καί οὐσιαστική. Ἡ πίστη του στόν Χριστό ταυτιζό-ταν μέ τή ζωή του καί ἡ ζωή του μέ τήν πίστη του. Γι' αὐτό καί τοῦ ἔδι-νε τή δύναμη νά σταθεῖ ὀρθίος μέ-σα στίς δυσκο-λίες καί τούς κιν-δύ-νους. Τοῦ χάριζε τήν ἐλπίδα ὅτι ὁ Κύριος ἦταν ἐγγύς καί δέν θά ἄφη-νε τούς μαθη-τές του νά δοκι-μα-θοῦν πε-ρι-σ-σότερο ἀπό ὅσο μπο-ροῦ-σαν νά ἀντέξουν. Ἡ πίστη ἦταν γιά τόν ἅγιο Πολύ-καρ-πο ἡ πα-νο-πλία μέ τήν ὁποία προ---στα-τευ-όταν ἀπό τίς ὑπουλες ἐπιθέσεις τοῦ δια-βόλου καί μέ τήν ὁποία ἀπέκρουε τά πε-πυ-ρω-μέ-να του βέλη.

Καί ἀκόμη ἡ πίστη του ἦταν αὐτή πού τόν συνόδευσε μέχρι τήν ἡμέ-ρα πού βρέθηκε ἐνώπιον τῶν βα-σα--νι-στῶν του καί κλήθηκε νά τήν ἐπι-σφρα-γί-σει μέ τόν μαρ-τυρικό του θάνατο.

Ἀποδείχθηκε «πι-στός ἄχρι θά-νά-του» ὁ ἅγιος Πολύκαρ-πος, γιατί δέν θέλησε οὐ-τε σκέφθηκε, ἔστω καί γιά μιά στιγμή, νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστό, ὅσο σκληρά καί ὀδυ-νη-ρά καί ἄν ἦταν τά βα-σα-νι-στήρια πού ὑπέ--με-νε. Συγχρόνως ὅμως ἀπέδει-ξε ὅτι ἡ πίστη του ἦταν καί εἶναι αὐτή πού μπορεῖ νά νικήσει ὅλα τά ἐμπόδια, ὅπως νίκησε καί τούς ἀντι-θέους διώκτες του, τῶν ὁποί-ων τά ὀνόματα καί ἡ μνήμη ἔχουν ἐξαφανι-σθεῖ. Ἐκεῖ-νοι μπορεῖ νά νό-μι-σαν στήν ἀρχή ὅτι νίκησαν τόν ἐπίσκοπο τῆς Σμύρνης Πολύκαρπο, γιατί ὁδήγησαν στόν θά--νατο τό σῶμα του, ἀγνοοῦσαν ὅ-μως πῶς αὐτό πού νικᾷ δέν εἶναι τό φθαρτό σῶμα ἀλλά ἡ ἀθάνατη ψυχή, ἡ ὁποία ζεῖ μόνο μέ τήν πίστη στόν ἀληθινό καί αἰώνιο Θεό.

Αὐτή ἡ δύναμη τῆς πίστεως ἐπι-βεβαιώνεται καί στό πέρασμα τῶν αἰώνων. Πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι πού ἐπιχείρησαν νά νική-σουν στούς πο--λέμους καί στίς μάχες πού διε-ξή-γαγαν, ἐλάχι-στοι ὅμως τό ἐπέ-τυ-χαν. Καί δέν ἦταν αὐτοί πού ἀγω-νί-σθη-καν μέ στρατούς καί μέ πο-λεμοφόδια, μέ πανο-πλίες ἰσχυ-ρές καί ἀκα-ταμάχητες. Ὅ-λοι αὐτοί, ἔστω καί ἄν προσωρινά νίκησαν τούς ἀντιπάλους τους, στό τέλος νικήθηκαν ἀπό τά ἴδια τά ὅπλα τους. Ἀντίθετα, ὅσοι πέ-τυχαν μία

νίκη μόνιμη και αιώνια ήταν αὐ-τοί πού εἶχαν ὡς ὄπλο τους τήν πίστη στόν Χριστό, γιατί αὐτή εἶναι ἡ νί-κη πού νικᾷ τόν κόσμο, τόσο αὐτόν πού φέρουμε μέσα μας, τήν ἁμαρ-τία, τά πάθη, τίς κα-κίες, τή φθορά, ὅσο και αὐτόν πού ὑπάρ-χει γύρω μας και ἐργάζεται κατ' ἐντο-λή τοῦ διαβόλου τό κακό.

Αὐτή τήν πίστη πού ἀνέδειξε νι-κητή ἄχρι θα-νάτου τόν ἑορτα-ζό-με-νο σήμερα ἅγιο Πο-λύ-καρπο, ζητᾷ και ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός. Ὁ Χρι-στός πε-ριμένει και ζητᾷ και ἀπό ἐμᾶς νά διατη-ρή-σου-με κάτω ἀπό ὅλες τίς συνθῆκες και τίς κα-τα-στάσεις τήν πί-στη μας σ' Αὐτόν. Αὐτό πού ζητᾷ ἀπό ἐμᾶς δέν εἶναι νά λέμε ὅτι πι-στεύουμε στόν Χριστό, ὅταν ὅλα γύ-ρω μας και μέσα μας εἶ-ναι εἰ-ρη-νι-κά και γα-λή-νια, ὅταν ἡ πίστη μας και ὁμολογία της δέν μᾶς κοστίζει τίποτε. Ὁ Χριστός ζητᾷ ἀπό ἐμᾶς νά ἀποδεικνύουμε κα-θη-με-ρινά τήν πι-στό-τη-τά μας και τήν ἀφοσίω-σή μας σ' Αὐ-τόν ὄχι ἁ-πλῶς μέ τά λό-για, ἀλλά και μέ τά ἔργα μας, μέ τίς πράξεις μας, μέ τήν κα-θημερινή συμπερι-φο-ρά μας, στό σπίτι, στήν οἰκογένειά μας, στήν ἐργασία μας, στήν κοινωνία. Ζητᾷ νά ἀπο-δει-κνύ-ουμε καθημερινά τήν ἀφοσίω-σή μας σ' Αὐ-τόν ἔστω και ἂν οἱ γύ-ρω μας μειδιοῦν εἰ-ρω-νι-κά ἢ ἀμ-φισ-βητοῦν τήν ἀλή-θεια τῆς πί-στε-ώς μας. Ζητᾷ νά ἀπο-δει-κνύουμε τήν πίστη μας και τήν ἐμπι-στο-σύνη μας σ' Αὐτόν και τήν ὥρα τοῦ πει-ρα-σμοῦ, τῆς δοκιμασίας, τῆς θλί-ψε-ως, τῆς ἀσθενεί-ας. Ζητᾷ νά ἀπο-δει-κνύ-ουμε τήν πί-στη μας και ὅταν ἡ ὁμο-λο-γία τῆς πί-στε-ώς μας μπορεῖ νά ἔχει κά-ποιο κόστος γιά μᾶς· για-τί ἡ πραγμα-τι-κή πί-στη στόν Χρι-στό δέν εἶναι μιά πίστη μό-νο γιά τίς κα-λές ἡμέρες τῆς ζωῆς ἀλλά εἶναι γιά πάντα.

Αὐτή τήν πίστη πού διέ--κρινε τόν σήμε-ρα ἑορ-τα-ζό-με-νο ἅγιο ἱερο-μάρ-τυρα Πολύ-καρ-πο ἅς παρακα-λέ-σου-με τόν Χρι-στό νά μᾶς χαρίσει διά πρεσβειῶν του, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε νά ἀπολαύσουμε και ἐμεῖς μαζί του τή νίκη τῆς πίστεως και τόν στέ-φα-νο τῆς ζωῆς.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

